

ΧΙΟΜΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΛΙΠΗΜΑΤΑ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΙΠΗΟΥΤΕΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΩΝ J. SWIFT

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐνῶ ἐκοιμώμην ὁ αὐτοκράτωρ τῶν Λιλιπούτειων—ἦτο τὸ ὄνομα τῶν κατοίκων τῆς χώρας—διέταξε νὰ μὲ προσαγάγουν ἐνώπιόν του.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ φανῆ ἴσως παράτολμος καὶ παρακεκινδυνευμένη καὶ εἰμαι βέβαιος ὅτι ὑπὸ παρομοίας συνθήκας δὲν θὰ ἦτο τοῦ γούστου οὐδενὸς ἐκ τῶν ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης. Πάντως κατὰ τὴν γνώμην μου, ἦτο μία ἀπόφασις ἐξ ἴσου σοφῆ καὶ ἐπικίνδυνος· διότι ἐν ἡ περιπτώσει ὁ λαὸς αὐτὸς ἤθελεν ἐπιχειρήσει νὰ μὲ φωνεύσῃ μὲ τὰ ἀκόντιά του καὶ τὰ βέλη του καθ' ἦν ὥραν ἐκοιμώμην, θὰ ἐξυπνοῦσα ἀσφαλῶς μὲ τὸ πρῶτον ὀδυνηρὸν συναίσθημα πράγμα ποῦ θὰ μὲ ἐξηρέθιζε καὶ θὰ ἐπολλαπλασίαζε τὰς δυνάμεις μου μέχρι τοιοῦτου βαθμοῦ, ὥστε θὰ κατώρθωνα νὰ θραύσω τὸ ὑπόλοιπον τῶν κορδονιῶν. Καὶ ἔπειτα καθὼς δὲν μπορούσαν νὰ μοῦ ἀντιστοῦν θὰ τοὺς ἔτρεπα εἰς φυγὴν.

Ἔσπευσαν λοιπὸν νὰ ἀναθέσουν εἰς πέντε χιλιάδας μηχανικούς καὶ ἐργάτας τὴν κατασκευὴν τῆς ἀμάξης ποῦ θὰ μὲ μετέφερε.

Μόλις τὴν ἐτελείωσαν τὴν μετέφεραν εἰς τὸ μέρος ὅπου εὐρυσκόμουν. Ἄλλὰ ἡ μεγαλύτερα δυσκολία ἦτο νὰ μὲ σηκώσουν καὶ νὰ μὲ τοποθετήσούν εἰς τὴν ἀμαξάν. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐχρησιμοποιήθησαν ὀδοὶ κοντα κοντοὶ δυὸ μέτρων ὕψους ἕκαστος. Καὶ σχοινιά πολὺ χονδρὰ προσεδέθησαν εἰς τοὺς ἐπιδέσμους μὲ τοὺς ὁποίους οἱ ἐργά-

ται εἶχαν περιβάλλει τὸν λαιμὸν μου, τὰς χεῖρας μου, τοὺς πόδας μου καὶ γενικῶς ὅλον μου τὸ σῶμα.

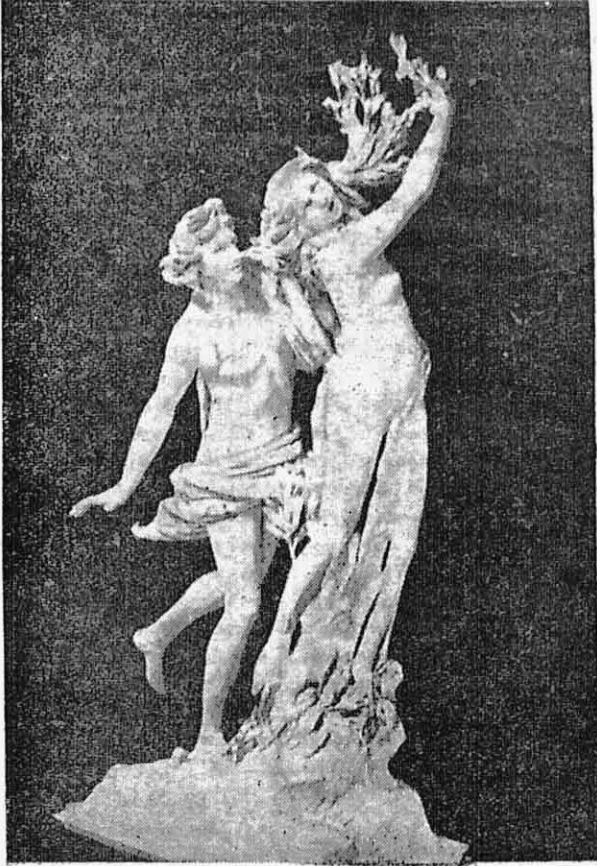
Ἐνεακόσιοι ἄνθρωποι ἀπὸ τοὺς πλέον ρωμαλέους ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ νὰ σηκώσουν αὐτὰ τὰ σχοινιά διὰ τοῦ μέσου ἐνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ τροχαλιῶν ποῦ εἶχαν περσδεθῆ εἰς τοὺς κοντοὺς καὶ καθ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς ὀλιγωτέρας τῶν τριῶν ὥρῶν ἐσηκώθη, ἐτοποθετήθη καὶ προσεδέθη ἐπὶ τῆς ἀμάξης. Γνωρίζω ὅλα αὐτὰ, ἀπὸ ὅσα μοῦ διηγήθησαν κατόπιν, διότι καθ' ὅλην τὴν διαδικασίαν τῆς μεταφορᾶς μου ἐκοιμώμην πολὺ βαθειά. 1500 ἄλογα, τὰ μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ ἵπποστάσιον τοῦ αὐτοκράτορος, ἐξεύχθησαν εἰς τὴν ἀμαξάν καὶ μὲ ἔσυραν πρὸς τὴν προτεύουσαν εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς τετάρτου λεύγας.

Ἐπὶ τέσσαρας ὥρας ἐβαδίζομεν καὶ δὲν εἶχον ἐξυπνήσει ἀκόμη, ὅτε ἕνα ἀρκετὰ γελοῖον περιστατικὸν μὲ ἀπέσπασε ἀπὸ τὴν ἀγκάλην τοῦ Μορφέως. Ὅτε οἱ ἀμαξηλάται εἶχον σταματήσει κάπου διὰ νὰ προμηθευθοῦν μερικὰ πράγματα, 2 ἕως 3 κάτοικοι τῆς χώρας αὐτῆς εἶχον τὴν περιέργειαν νὰ παρατηρήσουν τὴν ὄψιν μου καθ' ἦν ὥραν ἐκοιμώμην.

Καὶ προχωρήσαντες σιγὰ, σιγὰ, ἕως στὸ πρῶτον μου, ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ λοχαγὸς τῆς Φρουρᾶς, τὴν ὄξειαν αἰχμὴν τοῦ ξίφους μέσου εἰς τὸν ἀριστερὸν μου ρῶθωνα, πρᾶγμα ποῦ ἠρέθισε τὴν ἄντρα μου καὶ μὲ ἔκαμε νὰ πταιρηνισθῶ τρεῖς φορὰς.

Ἐκάμαμε μίαν μεγάλην πορείαν τὸ ὑπό-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑΝ

[*Έργον διασήμου Γερμανού γλύπτου]

ἄοιπον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ βράδυ ἐστρατο-
πεδεύσαμεν μὲ πεντακοσίους φρουροὺς ἐκ
τῶν δοπιῶν οἱ ἡμίσεις ἐκράτουν δάδας ἀ-
νημένας, οἱ δὲ ἄλλοι τόξα καὶ ἀκόντια διὰ
τὰ διευθύνουν ἐναντίον μου, ἂν ἐπιχει-
ρήσω νὰ δραπετεύσω.

Τὴν ἐπομένην, κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡ-
λίου, ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πορείαν μας καὶ
ἐφθάσαμεν περὶ τὸ μεσημέρι εἰς τὰς πύλας
τῆς πόλεως.

Ὁ αὐτοκράτωρ καὶ δολοκλήρος ἡ ἀδὴ ἐ-
ξῆλθον διὰ νὰ μᾶς ἴδουν. Ἀλλὰ οἱ μεγά-
λοι ἀξιωματοῦχοι δὲν ἤθελον νὰ ἐπιτρέ-
ψουν ὅπως ἡ αὐτοῦ Μεγαλειότης ριψοκιν-
δυνεύσῃ καὶ ἀνεβῆ εἰς τὸ σῶμα μου, ὅπως
πολλοὶ ἄλλοι ἐτόλμησαν νὰ κάμουν.

Εἰς τὸ μέρος ὅπου ἐσταμάτησεν ἡ ἄμαξα
ἦτο ἓνας παλαιὸς ναὸς θεωρούμενος ὁ με-
γαλύτερος δολοκλήρου τοῦ βασιλείου καὶ ὁ
ὁποῖος μολυνθεὶς ἀπὸ ἓνα δολοφόνον ἐθεω-

ρείτο κατά την αντίληψιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὡς βέβηλος καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐξη-
σιμοποιεῖτο εἰς διαφόρους ἀνάγκας. Ἐπεφα-
σίσθη, ὅπως ἐγκατασταθῶ εἰς τὸ ἀπέραν-
τον τοῦτο οἰκοδόμημα. Ἡ μεγάλη πόρτα
πρὸς βορρᾶν ἦτο ὕψους περίπου τεσσά-
ρων μέτρων καὶ σχεδὸν δύο ποδῶν πλάτους
Εἰς ἐκάστην πλευρὰν τῆς πόρτας ὑπῆρχε
ἀνὰ ἓν μικρὸν παράθυρον, ὕψους θ' περίπου
δακτύλων.

Εἰς τὸ παραθυρῆκι τῆς ἀριστερᾶς πλευ-
ρᾶς οἱ κλειθροτικοὶ τοῦ βασιλέως προσέδε-
σαν θ' ἀλυσίδας ὁμοίας μὲ ἐκείνας ποῦ
προσδέονται εἰς τὰ ὥρολόγια τὸν κυριῶν
τῆς Εὐρώπης καὶ σχεδὸν τοῦ αὐτοῦ πλά-
τους. Ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον προσεδέθησαν
εἰς τὸ ἀριστερὸ μου πόδι.

Ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τούτου, εἰς τὸ ἄλλο
μέρος τοῦ δρόμου καὶ εἰς ἀπόστασιν 20 πο-
δῶν ἦτο ἓνας πύργος τὸ ὀλιγώτερον 5 πο-
δῶν ὕψους. Ἐκεῖ θ' ἀνέβαινε ὁ Βασιλεὺς
μὲ τοὺς σπουδαιότερους τῶν ἀξιωματιούχων
του διὰ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ μὲ παρατηρῇ
ἀνέτως. Ὑπολογίζω, ὅτι περισσότεροι τῶν
100 χιλιάδων κατοίκων ἐξῆλθον ἀπὸ τὴν
πόλιν κινούμενοι ἀπὸ περιέργειαν καὶ ὅτι
παρ' ὅλους τοὺς φρουροὺς μου περισσότε-
ροι ἀπὸ δέκα χιλιάδας θὰ ἦσαν ἐκεῖνοι,
ποῦ θὰ ἀνέβαινον ἀλληλοδιαδόχως ἐπάνω
εἰς τὸ σῶμα μου διὰ κλιμάκων, ἃν δὲν εἶχε
ἐκδοθῆ προηγουμένως διάταγμα τοῦ Συμ-
βουλίου τῆς ἐπικρατείας ποῦ τὸ ἀπηγό-
ρευε.

Ἄν δύναιτο κανεὶς νὰ φαντασθῇ τὸν θό-
ρυβον καὶ τὴν ἐκπληξιν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,
ὅταν μὲ εἶδε ὄρθιον καὶ ἰδίως ὅταν ἤρχισα
νὰ περιπατῶ. Αἱ ἀλυσίδες ποῦ ἦσαν δεμέ-
νες εἰς τὸ ἀριστερὸ μου πόδι ἦσαν θ' περί-
που ποδῶν μήκους καὶ μοῦ ἔδιδαν ἐπομέ-
τως τὴν ἐλευθερίαν νὰ περιφέρωμαι εἰς ἕ-
να ἡμικύκλιον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΠΕΡΓΕΙΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΩΝ

—Ἡ ἀνωτάτη ἐμπορικὴ Σχολή.

Καὶ ἄλλοτε ἐγράφη ἐν τῷ Περιοδικῷ
«Ἠχώ Ἐγκυκλοπαιδικῆ» ὅτι ἡ πόλις μας
ἔχει πᾶν δικαίωμα ν' ἀξιώσῃ ἀπὸ τὴν
Πολιτείαν νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ αὐ-
τῆς καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν αὐτῇ μία ἐκ
τῶν ἀνωτάτων Σχολῶν τῶν λειτουργου-
σῶν ἐν Ἀθήναις. Ὡς τοιαύτη δὲ προε-
κρίθη ὑπὸ τοῦ Περιοδικοῦ ἢ Ἀνωτάτη
Ἐμπορικὴ Σχολὴ καὶ διὰ τὸν λόγον ὅτι
πρόκειται περὶ πόλεως καθαρῶς ἐμπορι-
κῆς ἀπὸ ἀπόψεως τῆς τε εἰσαγωγῆς καὶ
ἐξαγωγῆς Ἐποιοῖσθαι δὲ τότε ὅτι καὶ αὐ-
τῆς τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦτο εἶναι τὸ
συμφέρον.

Ἦδὲ ὁ ἀρτιούστατος Σύνδεσμος τῶν
Ἑλλήνων Οἰκογενειάρχων δι' ἀναφορᾶς
του ἡγευτοῦς ὑπὲρ τὰς 200 ὑπογραφᾶς
παρακαλεῖ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς
Οἰκονομίας ὅπως υἱοθετήσῃ τὰς δέψεις
ταύτας τοῦ Περιοδικοῦ καὶ ἀποφασίσῃ
τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς
ἐν Πάτραις. Ἐλπίζομεν ὅτι αἱ δίκαιαι
αὐταὶ ἀξιώσεις τοῦ Συνδέσμου θὰ τύχω-
σι καὶ τῆς ἐπιδοκίμασίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ
καὶ πολὺ ταχέως θὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἡ
πόλις μας κατὰ τὴν ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια
πρὸ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ.

—Αἱ νυκτεριναὶ Σχολαὶ

Ὁ Σύνδεσμος ἐξ ἄλλου θεωρῶν ἐπιτα-
κτικὸν αὐτοῦ καθῆκον τὴν ἰδρυσιν τῶν
νυκτερινῶν σχολῶν, διὰ τοὺς ἐργαζομέ-
νους νέους εἰς τὰ διάφορα τῆς πόλεως κα-
ταστήματα τοὺς ἔχοντας ἀπολυτήριον
δημοτικῷ σχολεῖον, ἐν αἷς ἐμπορικῶς
νὰ προάγονται οὗτοι δι' ἀναφορᾶς του
πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον παρακαλεῖ ὅπως
οὗτος λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύ-
σεως τοιούτων σχολῶν, αἵτινες κατ' ἀ-
ρχὰς μὲν θὰ παρέχωσι εἰς αὐτὰς τὰς
ὀλιγώδεις γνώσεις τοῦ ἐμπορίου, βρα-
δύτερον δὲ καὶ ἀνωτέρας τοιαύτης—Εὐ-
ελπιστοῦμεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος θέλει
ἐκτιμῆσαι δεόντως τὴν παράκλησιν ταύ-
την τοῦ Συνδέσμου καὶ πολὺ ταχέως
θὰ ἴδωμεν τὴν πόλιν μας ὁμοίαν τού-
λάχιστον κατὰ τοῦτο πρὸς τὰς πεπολι-
τισμένας τῆς ξένης.

Ἰ. Φ.